

अत्र क्रमेणानुप्रासप्रकर्षः पतितः ।

‘दलिते उत्पले एते अक्षिणी अमलाङ्गि ! ते ॥’

एवंविधसंधिविश्लेषस्यासकृत्प्रयोग एव दोषः । अनुशासनमुलङ्घ्य
वृत्तभङ्गमात्रेण संधिविश्लेषस्य तु सकृदपि । यथा—

‘वासवाशामुखे भाति इन्दुश्चन्दनबिन्दुवत् ॥’

‘चलण्डामरचेष्टितः’ इति ॥

अत्र संधौ जुगुप्साव्यञ्जकमश्लीलत्वम् ।

‘उर्व्यसावत्र तर्वाली मर्वन्ते चार्ववस्थितिः ॥’

चतुर्थपादस्य शैथिल्येनापि निकर्षो बोध्यः ॥ विसंधिकमुदाहरति—दलिते इति ।
विकसिते इत्यर्थः ॥ एवंविधेति । अनुशासनसिद्धेत्यर्थः ॥ सकृदपीति ।
सकृत्प्रयोगेऽपि दोष इत्यन्वयः ॥ वासवाशामुखे पूर्वदिशि । अत्र ‘नित्यं संहितै-
कपदवत् पादेष्वर्धान्तवर्जम्’ इत्यनुशासनात् पद्ये संधेर्नित्यत्वमिति तल्लङ्घनादोष
इत्यर्थः ॥ चलन्निति । ‘वेगादुड्डीय गगने चलण्डामरचेष्टितः । अयमुड्डीयते पक्षी
ततोऽत्रैव रुचिं कुरु ॥’ चलन् यथा स्यात्तथेत्यर्थः । डामरमुद्गृतं चेष्टितं यस्य सः ।
अत्रेति । चलण्डामरेत्यर्थः । संधावुत्पन्नलण्डाशब्दस्यापभ्रंशविधया पुंव्यञ्जनव्य-
ञ्जकत्वाज्जुगुप्सा । ‘रुचिं कुरु’ इत्यत्र स्त्रीगुह्याङ्गव्यञ्जकचिक्कुशब्दोत्पत्त्या व्रीडा ।
अमङ्गलश्लीलसंधिस्तु ‘भजते ध्रुवमृतम्’ इत्यत्र बोध्यः । ऋतं सत्यं भजत इति
संधिवशादमङ्गलम् ॥ उर्व्यसाविति । उर्वी महती तर्वाली वृक्षश्रेणी मर्वन्ते
निर्जलभूम्यन्ते । चारुवस्थितिर्यस्याः सा । अर्धान्तरे भिन्नवाक्यघटितपद्यार्थे
एकमेव पदं यस्य । अत्र षष्ठ्यर्थो घटकत्वम्, तथा च यद्वटकमेकमेव पदं भिन्न-
वाक्यघटितपद्यार्थे वर्तते तत्त्वम् । तच्चोत्तरार्धादौ पूर्वार्धान्ते च संभवति । तत्रा-

1. एवंविधेति । प्रगृह्यादिहेतुकस्येत्यर्थः । तत्र प्रगृह्यहेतुको विशेषः ‘दलिते उत्पले-’
इत्यत्र दर्शित एव । असिद्धिहेतुकः ‘तत उदित उदारहारहारिष्ठुतिरुच्चैरुदयाचलादिवेन्दुः ।
निजवंश उदात्तकान्तकान्तिर्वन्त मुक्तामणिवच्चकास्त्यनर्घः ॥’ इत्यादौ द्रष्टव्यः । अत्र हि
‘लोपः शाकल्यस्य’ इति सूत्रेण विहितस्यापि लोपस्य ‘आहुणः’ इत्यनेन प्राप्तं गुणं प्रति
‘पूर्वत्रासिद्धम्’ इत्यनेनासिद्धिविधानादसिद्धिहेतुकोऽयं विशेषः । इह बन्धशैथिल्यमेव
दुष्टिबीजम् ॥

2. चलन्निति । ‘वेगादुड्डीय गगने चलण्डामरचेष्टितः । अयमुत्तपते पत्नी ततोत्रैव
रुचिं कुरु ॥’ इति शेषः ॥

3. उर्वीति । ‘नात्रजुं युज्यते गन्तुं शिरो नमय तन्मनाक् ॥’ इत्युत्तरार्धम् ॥